

POZNAŃSKA AKADEMIA MEDYCZNA NAUK STOSOWANYCH
IM. KSIECIA MIESZKA I W POZNANIU

WYDZIAŁ LEKARSKI
KIERUNEK LEKARSKI
JEDNOLITE STUDIA MAGISTERSKIE
PROFIL OGÓLNOAKADEMICKI

SZCZEGÓŁOWY PROGRAM ZAJĘĆ

Informacje ogólne

Nazwa zajęć:									
PROFESJONALIZM I KOMUNIKACJA									
1. Kod zajęć: L_II-3_20-2		2. Liczba punktów ECTS: 1							
3. Kierunek:	Lekarski	6. Liczba godzin:	ogółem	wykłady	e-learning	ćwiczenia	konwersatoria	Praktyczne nauczanie kliniczne	Praktyki zawodowe
4. Rok studiów	II	7. Zajęcia stacjonarne:	20			20			
5. Semestr:	3	8. Poziom studiów:	JEDNOLITE MAGISTERSKIE						
Koordynator przedmiotu i osoby prowadzące zajęcia: dr Grzegorz Bręczewski mgr Paula Borek									
9. Forma zaliczenia:	Zaliczenie z oceną	10. Język wykładowy:	polski						

Informacje szczegółowe

1. Cele kształcenia 5 – 10 (intencje wykładowcy):	
C1.	Opanowanie podstawowych pojęć z zakresu interakcji „pacjent – personel medyczny”
C2.	Wykształcenie podstawowych umiejętności rozpoznawania problemów zdrowotnych oraz określenia priorytetów w postępowaniu lekarskim.
C3.	Poznanie podstaw prawidłowego przebiegu relacji lekarz-pacjent w tym prawidłowej komunikacji z pacjentem, jego rodziną, a także komunikacji w zespole medycznym.
C4.	Wykształcenie podstawowych umiejętności komunikacyjnych oraz kierowania interakcją z pacjentem, jego rodziną, a także pozostałym personelem medycznym.
C5.	Przedstawienie kluczowych zagadnień interdyscyplinarnych z obszaru optymalizacji relacji „pacjent – lekarz”

2. Wymagania wstępne:

Umiejętność aktywnego słuchania i samodzielnego zgłębiania wiedzy

3. Efekty uczenia się wybrane dla zajęć:

W zakresie wiedzy

Symbol efektu uczenia się	Symbol przedmiotowego efektu kształcenia	Opis zmodyfikowanego dla zajęć założonego efektu uczenia się (Po zakończeniu zajęć dla potwierdzenia osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:)	Sposób weryfikacji efektu	Symbol postawionego celu/ów
D.W6.	L_20-2-II_D.W6.	Zna i rozumie pojęcie empatii oraz zwroty i zachowania służące jej wyrażaniu;	<u>Metody</u> <u>podsumowujące.:</u> Zaliczenie w formie pisemnej	C1, C2, C3, C4
D.W7.	L_20-2-II_D.W7.	Zna i rozumie specyfikę i rolę komunikacji werbalnej (świadome konstruowanie komunikatów) i niewerbalnej (np. mimika, gesty, zarządzanie ciszą i przestrzenią);	<u>Metody</u> <u>formujące, np.</u> - obserwacja pracy studenta - ocena aktywności w czasie zajęć - dyskusja w czasie zajęć	C1, C2, C3, C4
D.W19.	L_20-2-II_D.W19.	Zna i rozumie podstawy medycyny opartej na dowodach;		C5

W zakresie umiejętności

Symbol efektu uczenia się	Symbol przedmiotowego efektu kształcenia	Opis zmodyfikowanego dla zajęć założonego efektu uczenia się	Sposób weryfikacji efektu	Symbol postawionego celu/ów
D.U4.	L_20-2-II_D.U4.	Potrafi wykazywać odpowiedzialność za podnoszenie swoich kwalifikacji i przekazywanie wiedzy innym;	<u>Metody</u> <u>podsumowujące.:</u>	C2, C3, C4
D.U7.	L_20-2-II_D.U7.	Potrafi rozwijać i udoskonalać samoświadomość, zdolność do samorefleksji i dbałość o siebie oraz zastanawiać się z innymi osobami nad		C3, C4, C5

		własnym sposobem komunikowania się i zachowywania;	Zaliczenie w formie pisemnej <u>Metody formujące, np.</u> - obserwacja pracy studenta - ocena aktywności w czasie zajęć - dyskusja w czasie zajęć	
D.U8.	L_20-2-II_D.U8.	Potrafi rozpoznawać własne emocje i kierować nimi w relacjach z innymi osobami w celu efektywnego wykonywania pracy mimo własnych reakcji emocjonalnych;		C2, C3, C4
D.U9.	L_20-2-II_D.U9.	Potrafi opisywać i krytycznie oceniać własne zachowanie oraz sposób komunikowania się, uwzględniając możliwość alternatywnego zachowania;		C2, C3, C4, C5
D.U10.	L_20-2-II_D.U10.	Potrafi stosować adekwatnie do sytuacji pytania otwarte, zamknięte, parafrazę, klaryfikację, podsumowania wewnętrzne i końcowe, sygnalizowanie, aktywne słuchanie i facylitację (zachęcanie rozmówcy do wypowiedzi);		C1, C2, C3, C4
D.U11.	L_20-2-II_D.U11.	Potrafi dostosować sposób komunikacji werbalnej do potrzeb pacjenta, wyrażając się w sposób zrozumiały i unikając żargonu medycznego;		C2, C3, C4
D.U12.	L_20-2-II_D.U12.	Potrafi rozpoznawać i analizować sytuacje trudne i wyzwania związane z komunikowaniem się, w tym płacz, silne emocje, lęk, przerywanie wypowiedzi, kwestie kłopotliwe i drażliwe, milczenie, wycofanie, zachowania agresywne i roszczeniowe, oraz radzić sobie z nimi w sposób konstruktywny;		C2, C3, C4
D.U13.	L_20-2-II_D.U13.	Potrafi nawiązać z pacjentem i osobą towarzyszącą pacjentowi kontakt służący budowaniu właściwej relacji		

D.U14.	L_20-2-II_D.U14.	Potrafi spojrzeć na sytuację z perspektywy pacjenta, budując odpowiedni kontekst rozmowy i używając metody elicytacji, a następnie uwzględnić ją w budowaniu komunikatów werbalnych.		C2, C3, C4, C5
W zakresie kompetencji społecznych				
Symbol efektu uczenia się	Symbol przedmiotowego efektu kształcenia	Opis zmodyfikowanego dla zajęć założonego efektu uczenia się	Sposób weryfikacji efektu	Symbol postawionego celu/ów
K.5.	L_20-2-II_K.5.	Jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych	<u>Metody formujące,</u> <u>np.</u> - obserwacja pracy studenta - ocena aktywności w czasie zajęć - dyskusja w czasie zajęć	C2, C3, C5
K.6.	L_20—2-II_K.6.	Jest gotów do propagowania zachowań prozdrowotnych		C2, C5

4. Treści programowe:		
Symbol treści programowych	Treści programowe	Odniesienie do efektów uczenia się
ĆWICZENIA		
T1	Zastosowanie koncepcji Analizy Transakcyjnej w interakcjach „pacjent – lekarz” ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji diagnozy klinicznej	D.W6., D.W7., D.W19., D.U4., D.U7., D.U8., D.U9., D.U10., D.U11., D.U12., D.U13., D.U14. K.5., K.6.
T2	Podstawowe źródła błędów diagnostycznych	
T3	Podmiotowe oraz społeczno-kulturowe uwarunkowania interakcji z pacjentem i jego rodziną	
T4	Model elastycznej komunikacji z pacjentem - budowanie porozumienia z pacjentami o różnych stylach komunikacji	
T5	Wybrane sytuacje trudne w komunikacji z pacjentami i rodzinami pacjentów - sposoby profesjonalnego reagowania	
T6	Wybrane techniki komunikacji asertywnej i empatycznej	
T7	Model skutecznej komunikacji w rozwijaniu postaw prozdrowotnych	
T8	Strategie zachowań pomocowych w interakcjach z pacjentem i jego rodziną	

5. Warunki zaliczenia:**(typ oceniania D – F – P)/metody oceniania/ kryteria oceny:****D – Diagnostyczny** – odpowiedzi ustne (pozytywne oceny)**F – Formułujący** – obserwacja wykonywanych zadań, interpretacja wyników zadaniowych, obecność na zajęciach (pozytywne oceny)**P – Zaliczenie** – Kolokwium końcowe pisemne - składające się z 4 zadań o charakterze pytań otwartych obejmujące godziny zgodne z programem nauczania. Do kolokwium dopuszcza się osoby, które mają oceny pozytywne z częściowych aktywności oraz uczestniczyły w zajęciach zgodnie z regulaminem uczelni oraz przedmiotu.

Skala ocen: 94% - 100% - 5,0 (bardzo dobry)

88% - 93% - 4,5 (ponad dobry)

77% - 87% - 4,0 (dobry)

70% - 76% - 3,5 (dość dobry)

60% - 69% - 3,0 (dostateczny)

poniżej 60% - 2,0 (niedostateczny)

6. Metody prowadzenia zajęć:

- Wykład problemowy
- Prezentacja multimedialna z filmami
- Ćwiczenia praktyczne indywidualne
- Rozmowa dydaktyczna
- Dyskusja problemowa
- Praca w parach lub w grupie

7. Literatura (podajemy wyłącznie pozycje do przeczytania przez słuchaczy a nie wykorzystywane przez wykładowcę)

Literatura obowiązkowa:	Literatura zalecana:
Silverman J., Kurtz S., Draper J. <i>Umiejętności komunikowania się z pacjentem</i> . Medycyna Praktyczna, Kraków 2018.	Goban-Klas, T. (red.) <i>Komunikowanie w ochronie zdrowia – interpersonalne, organizacyjne i medialne</i> . Warszawa: Wolters Kluwer, Warszawa 2014.
Bręczewski G., <i>Niepelnosprawność i zachowania pomocowe w procesie rehabilitacji. Analiza jakości pomocy udzielanej osobom niepełnosprawnym</i> . Difin, Warszawa 2018.	Heszen-Celińska I., Sęk H. <i>Psychologia zdrowia</i> . Warszawa: Wyd. Naukowe PWN, 2020.
Brzeziński T., <i>Etyka lekarska</i> , PZWL, Warszawa 2015.	Nowina Konopka M., Feleszko W., Małecki Ł. <i>Komunikacja medyczna dla studentów i lekarzy</i> . Medycyna Praktyczna, Kraków 2018.
McKay M., Davis M., <i>Sztuka skutecznego porozumiewania się</i> . GWP, Gdańsk 2005.	Ostrowska A., <i>Socjologia medycyny</i> , Wydawnictwo Instytutu Filozofii i Socjologii PAN, Warszawa 2009.

**8. Kalkulacja ECTS – proponowana:
(na podstawie poniższego przykładu)**

Forma aktywności/obciążenie studenta	Godziny na realizację
Godziny zajęć (wg harmonogramu realizacji programu studiów) z wykładowcą	20
Praca własna studenta	
Studia literaturowe	10
SUMA GODZIN	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA ZAJĘĆ	1

Niniejszy dokument jest własnością PAM NS im. Księcia Mieszka I i nie może być kopiowany, przetwarzany, publikowany, przegrywany, przesyłany pocztą, przekazywany, rozpowszechniany lub dystrybuowany w inny sposób. Dokument podlega ochronie wynikającej z ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).